

GREG LOUGANIS SCHRIJFT EEN BOEK:

Breaking the surface

Wessel Zimmermann

Van de cover: "Breaking the surface is een boek over een eenzaam kind met een moeilijke jeugd, dat ontdekt een uitgesproken gave voor acrobatiek en schoonspringen te hebben. Het gaat over een verlegen kind, met weinig zelfvertrouwen, aanvallen van depressies en gewetensconflicten over zijn sexuele geaardheid, dat uitgroeit tot de beste en meest succesvolle schoonspringer aller tijden. Het gaat over een man voor wie de wereld aan zijn voeten lag, maar die nu moet leren omgaan met een beperkte levensverwachting, passend bij zijn kans op de ziekte AIDS."

Greg Louganis was voor het eerst internationaal te bewonderen toen hij mee deed aan de Olympische Spelen van 1976 in Montreal, Canada. Hij was toen 16 jaar en kreeg privé-les van Dokter Sammy Lee, die zelf meervoudig Olympisch kampioen torenspringen was. Hoewel Greg nog jong was, maakte hij het de regerend kampioen Klaus Dibiasi uit Italië erg moeilijk op de toren. Uiteindelijk won Dibiasi en veroverde Louganis het zilver, maar het was toen reeds duidelijk dat Louganis voorbestemd was om de toekomstige kampioen te zijn.

In 1980 deden de Amerikanen niet mee aan de Olympische

Spelen in Moskou. President Carter van Amerika wilde zo de Russen laten voelen dat hij het absoluut oneens was met de inval van Russische soldaten in Afghanistan. Greg Louganis had zich wel gekwalificeerd voor deze Olympische Spelen op de "trials", de Olympische kwalificatiewedstrijden die enkele maanden voor de Spelen waren gehouden. Helaas, de volledige Amerikaanse ploeg bleef thuis.

Pas in 1984 tijdens de Olympische Spelen van Los Angeles kon Greg Louganis vlammen. Hij tracteerde de wereld op een ongekende demonstratie schoonspringen. Greg won de 3-meter én het torenspringen. Op de 3-

meter scoorde hij 754 punten, een officieus wereldrecord en liet hij Tan Liangde (China) met 662 punten en Ron Merriott (USA) met 661 punten ver achter zich. Op de toren brak hij ook als eerste de 700 punten grens (met 10 sprongen!) met 710 punten, ruim 67 punten voor Bruce Kimball (USA) en Li Kongzeng (China) die tweede en derde werden.

Torenhoog

In 1988 bij de Olympische Spelen van Seoul was Greg Louganis 28 jaar oud. In de voorafgaande jaren had hij slechts sporadisch een keer niet gewonnen als hij mee deed aan een

wedstrijd. Greg was "torenhoog" favoriet. De wereld was geschokt toen hij in de voorronde bij zijn negende sprong, een 2½ contra salto gehoekt, met zijn hoofd de plank raakte en nul punten scoorde. Keer op keer werden de beelden van het moment, waarop Louganis de punt van de plank schampte, herhaald. Ook in het boek is een foto van dát moment afgedrukt. Greg schrijft er zelf alleen maar onder "ouch" (au). Verder beschrijft hij hoe bezorgd hij was toen mensen zijn bebloede hoofd betastten en wat er door hem heen ging toen hij eenmaal gehecht en verzorgd door een Amerikaanse dokter bij de volgende ronde weer op de plank stond. Alleen insiders weten dat de twee sprongen die hij toen nog moest maken nóg moeilijker waren dan de 2½ contra gehoekt, namelijk een 1½ contra met 3½ schroef en een 3½ contra salto gehurkt. Iedereen weet hoe het afliep, Louganis ging als vijfde de finale in en won de volgende dag de finale 3-meter ruimschoots.

Op de toren kreeg hij het in de finale erg moeilijk met de 15-jarige Chinees Xiong Ni. De geschiedenis leek zich te herhalen, nu was Louganis de oude kampioen, zoals Dibiasi dat in 1976 was en Xiong Ni de jonge uitdager. Na de negende ronde stond Ni 3 punten voor. Hij eindigde zijn wedstrijd (de tiende sprong) met een briljante 3½ salto binnenwaarts gehurkt, waarvoor hij 8½ en 9 van de jury kreeg. De laatste sprong van de wedstrijd zou door Louganis worden gemaakt, een 3½ contra salto gehurkt. Na een kort mo-

ment van concentratie op het einde van het 10-meter platform toonde Louganis zich een echte performer. Met een glimlach op zijn gezicht maakte hij de winnende sprong. Zijn taak was volbracht: de "double double" was binnen. Op twee Olympische Spelen had hij zowel het plank springen als het torenspringen gewonnen. In zijn boek schrijft Louganis de gedachten die door zijn hoofd gingen tijdens dat laatste moment op het platform vóór zijn winnende sprong. Ook al miste ik de sprong om me der houdtoch wel van me.

Breaking the surface

Late op een feestavond na de Olympische Spelen van Greg Louganis. Alleen mijn coach Ron O'Brien en ik welen nu allemaal hebben doorstaan om zover te komen.

In het boek *Breaking the surface* vertelt Greg Louganis, geholpen door de journalist Eric Marcus eindelijk zijn hele verhaal. Iedereen mag nu weten wat hij alle-

maal heeft doorstaan. Op de eerste plaats vertelt hij uitgebreid over zijn homoseksuele geaardheid en zijn voormalige liefdesrelaties. Dat hij homo is openbaarde hij officieel publiekelijk in 1994 toen hij een schoon-springtoernooi en een wedstrijd speelde op het "Gay Games", een van de Olympische Spelen voor homoseksuelen in New York. Niet in zijn verhalen over zijn eerdere en zijn eerste trainingen die slechts weinigen zullen kennen.

Gepest en misbruikt

Nieuw is ook het inzicht dat hij geeft in zijn gevoelswereld. Greg Louganis is de beste schoonspringer aller tijden die met name bekend was om zijn ongelooflijk zelfverzekerde uitstraling op de plank. Hij werd eens verlegen en onzeker, de jongen van die als kind werd gepest en als volwassene werd misbruikt en mishandeld. Leerzaam zijn de beschrijvingen die hij geeft van zijn mentale voorbereiding op

wedstrijden en de aanwijzingen die hij kreeg van zijn coach op kritieke momenten. Ronduit schokkend is natuurlijk het bericht dat Louganis is besmet met het HIV-virus. Enkele maanden vóór de Olympische Spelen van Seoul liet Greg Louganis zich testen om te zien of hij drager was van het virus dat de ziekte AIDS veroorzaakt. Kort daarvoor was zijn minnaar in het ziekenhuis opgenomen en die bleek het ook te hebben. Ook Greg was besmet.

AZT

Vanaf dat moment kreeg hij het geneesmiddel AZT dat hij elke 4 uur moest innemen, ook 's nachts. Eigenlijk kwam Louganis vermoedelijk de start in Seoul. Het maakte de bewondering voor de prestatie van Louganis in Seoul alleen maar nog groter. Greg zelf zegt hierover: "Het was makkelijker om me op het springen te concentreren dan op mijn diagnose HIV besmet". Maar alle experts, o.a.

de dokter en de coach, zijn het er over eens dat het elke nacht opstaan om de pillen te nemen en de psychologische schok van de diagnose Gregs prestatie absoluut niet "makkelijker" hebben gemaakt.

Na Seoul stopte Louganis met schoonspringen. Hij probeerde carrière te maken in de film-industrie en dat lukte niet echt. In 1993 kreeg hij echter letterlijk de kans van zijn leven. In de theater-show "Jeffrey" speelde en dansde hij de rol van Darius, een jongen met AIDS. De boodschap die Darius aan het publiek was: "haat de ziekte AIDS, niet het leven". Het spelen van deze rol gedurende een heel theaterseizoen was dé manier voor Greg om met zichzelf en zijn ziekte vrede te sluiten en het beste te maken van de tijd die hem nog rest.

Deense doggen

Hij besloot zijn autobiografie te schrijven en zich te gaan wijden aan zijn hobby, het fokken van grote Deense doggen. In de inleiding van zijn boek schrijft Greg Louganis: "Ik schrijf nu mijn verhaal, omdat ik het nu nog met mijn eigen woorden kan. Eindelijk kan ik mijn verhaal aan iedereen kwijt. Ik hoop dat jullie het willen horen".

Breaking the surface is niet een boek alleen voor schoonspringliefhebbers, maar een zeer boeiende autobiografie van een briljante tijdgenoot die "Olympische pieken" heeft bereikt, maar ook "Olympische dalen". De eerste editie van het boek was in Amerika binnen een week uitverkocht.

Aan Greg Louganis, de beste schoonspringer aller tijden en een uiterst sympathiek mens: "Bedankt voor je mooie sprongen en je eerlijke boek, we wensen je het aller beste, onze gedachten gaan naar je uit".

Breaking the surface
 Greg Louganis with Eric Marcus
 Random House 1995
 ISBN 0-679-43703-7
 US\$ 23.00 ; ± fl. 50,-